

РЕШЕНИЕ

№ 693

гр. София, 06.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 22.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11792** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба на [фирма] срещу Областна дирекция по безопасност на храните С.-град, с която се претендира заплащане на сумата от 415,00лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, направени по повод оспорване на Наказателно постановление № 586/20.12.2016г.

Ответникът – ОДБХ С.-град, в депозирания отговор оспорва исковата молба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата претенция.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

С Наказателно постановление № 586/20.12.2016г., издадено от директора на ОДБХ С. град, на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв., на основание чл.48, ал.2 от Закона за храните, за нарушение по чл.21,а, т.2 от същия закон

С Решение от 08.11.2018г., постановено по н.а.х.д.№ 19716/2017г., Софийски районен съд е отменил атакуваното наказателно постановление.

В хода на настоящето производство е изискано за послужване въззивното дело, по което е постановено въпросното решение, в което на л.33 се съдържа договор за правна защита и съдействие между дружеството и адвокатско дружество „К., Г., П.

енд Ко“, по който е уговорено и заплатено възнаграждение в размер на 415,00лв., както и фактура [ЕГН]/21.06.2018г. за установяване на извършеното плащане /л.43/.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Съгласно разпоредбата на чл.203 от АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност; а според чл.4 ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Т.е. фактическият състав на ангажирането на отговорността на държавата и общините за вреди съдържа няколко елемента, а именно: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, актът, действието или бездействието да са извършени при или по повод изпълнение на административна дейност, да са отменени по съответния ред; от тях да е настъпила вреда, както и най-накрая да е налице причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

В случая вредите се претендират от наказателно постановление, във връзка с което, съдът съобрази следното:

От своята правна същност наказателното постановление представлява държавновластнически правораздавателен акт, който се издава в опростено състезателно производство след сезиране за решаване на конкретен административнонаказателноправен спор, при самостоятелност и независимост на произнасящия се орган, неповратимост на решението му и отменимост единствено по съдебен ред. От друга страна, издаването на наказателни постановления представлява форма на административна дейност, свързана с налагане на санкции за неизпълнение или нарушение на административни задължения. В тази връзка съдът приема, че наказателното постановление, което е отменено по реда на ЗАНН със съдебно решение, представлява незаконосъобразен акт по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и е основание за ангажиране на отговорността на държавата и общините. Следователно, налице е първият елемент за ангажиране отговорността на ответника. Ирелевантна е причината, поради която е отменено наказателното постановление, дали поради материална или процесуална незаконосъобразност или е отменен, поради изтекла погасителна давност. От значение е диспозитива на решението на въззивния съд, без да се изследва причината за това т.е. постановените мотиви, които не се ползват със сила на пресъдено нещо.

На следващо място, настоящата инстанция приема, че са налице и другите две предпоставки за ангажиране отговорността на ответника по реда на ЗОДОВ. Съдът намира, че от извършването на незаконосъобразни действия по издаването на незаконосъобразния акт - процесното наказателно постановление, отменено по съответния ред с решение на СРС, ищеца е претърпял вреди, изразяващи се в направени разноски за адвокатско възнаграждение в производството по обжалването на наказателното постановление. Видно от приложените по делото писмени

доказателства, налице са договор за правна защита и съдействие от 20.06.2018г., както и фактура към него, по който е договореното и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 415.00лв.

И трето, настоящият състав приема, че ищеца не би заплатил адвокатско възнаграждение и респективно това не би представлявало вреда, ако не бе издадено незаконосъобразното наказателно постановление от административния орган. Макар и да липсва нормативно установено задължение за процесуално представителство, то адвокатската защита е нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, поради което и вредите се явяват пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт- наказателното постановление. Това е така, тъй като намаляването на имуществото на ищеца вследствие заплатената сума за адвокатско възнаграждение, е предизвикано от издаването на наказателното постановление, с което е наложено имуществена санкция. Обстоятелството, че адвокатската защита по делата за обжалване на наказателни постановления не е задължителна, не влече по необходимост и извода, че страната няма право да ангажира свой процесуален представител, нито че ангажирането на такъв не се намира в причинна връзка с издаденото наказателно постановление. В съдебната практика се приема, че причинна връзка е налице не само когато деянието причинява непосредствено вредата, а и когато създава условията за реална възможност от увреждане и когато тази реална възможност се е трансформирала в действителност.

Съгласно чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса, като съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. В случая, от ищеца са направени разноски за заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 360лв. като и за държавна такса в размер на 10лв., своевременно поискани до приключване на устните състезания и доказани.

По гореизложените съображения, Административен съд София-град, 28 състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните С.-град, да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], сумата от 415,00 лева, представляваща обезщетение за претърпени на имуществени вреди в резултат на незаконосъобразно Наказателно постановление № 586/20.12.2016г., издадено от директора на ОДБХ С. град.

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните С.-град, да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], сумата от 360 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: